

Amerika zahteva podaljšanje ultimata.

S t o c h o l m , 22. marca. Petrogradska „Rječ“ poroča: Ameriški veleposlanik v Tokiu je izročil japonski vladni noto ameriške vlade, ki zahteva, da podaljša Japonska svoj 25. t. m. potekajoči ultimatum.

Iz Pekingja javljajo: V Šanghaj je prispolo 9 angleških vojnih ladij.

Boji v Egiptu.

V Egiptu se zbira nad Angleži huda nevihta. Domače prebivalstvo drži vsled skupne vere s Turki in mnogo egiptovskih vojakov je že pogrenilo iz angleških vrst. Osodepoln oblak za Angleže se približuje od jugozapada, od koder se bližajo divji Senuzi (arabski narod), ki stoji v svoji armadi čez 70.000 mož, samih hrabrih in jako bojevith sinov puščave.

Avtstrijski Hindenburg v Karpatih.

Mažarski list „Pesti Naplo“ posvečuje cel članek junaku Svetozarju Boroevič-u, našemu najslavnnejšemu generalu v karpatih bojib; piše med drugim n. pr. sledete:

Središče vseh dogodkov, kateri se tičajo karpatih čet, je general Boroevič. On je najpopularnejši vodja naših čet. Iz svojega glavnega stanu razpošilja vsa povelja in vodi usodo tisočerih ljudi. Dan za dnevom pride v njegov glavni stan in zopet odide neizmerno število telegramov, ogromno vlakov, impozantni automobile, aeroplani in vsa moderna občila, ki jih imamo zato, da čim hitreje nosijo poročila z bojišča v glavni stan in zopet nazaj. Ta vrli general izvršuje svojo nalogo na najpopolnejši način. Pod njem ima vsak prideljen oficir svoj natanko določen delokrog, kojega ne sme prestopiti ali celo se v drugačia vtičati. Njegov glavni stan je podoben veliki tovarni, kjer so delavci vojaki in vojaški uradniki.

Praga teh sob ne more prestopiti noben meščan in tujec še se približati ne more, ker je plosnjivo od vseh strani obdano z močnimi stražami. Mesto, v katerem ima svoj glavni stan, bilo je pred vojsko čisto neznatno in skoraj nepoznano, a sedaj je vedno polno ljudstva, promet je zelo bučen. Če pride v to mesto kak minister, kak odličen visok častnik ali kak diplomat, nihče se ne zmeni zanj, občinstvo ga niti ne opazi, toda če se prikaže Boroevič, pa se vse občinstvo nekako razburi; vse je zanj navdušeno in vsakdar obojuje tega odličnega generala, ki je nasproti vsakomur prijazen in uljuden. Vsi zaupajo in verujejo v njega in vselej, kadar se prikaže, nastane v prebivalstvu neko posebno napeto pričakovanje. Boroevič je silno delaven in toraj rad gre — kolikor mu je možno — na izprehod. Tudi na fronti hodi na izprehod po cele tri ure na dan. Zjutraj vstaja zarano, ter se po skromnem zajutrku takoj loti dela.

V Karpatih mu je znana vsaka točka, vsak grč, vsak klanec, vsaka steza in nje ovinki, vsako brdo in visočine. Z gotovostjo preračuni, kje da bojo Rusi tepeni.

In zato mu vsakdo zaupa in če se pokaže, je vse pomirjeno. Ta slovit general ni enostranski, vse ga zanima in o vsem je najboljše producen. On je mož hitrih činov ter ne odlaga izvršitve, h kateri se je bil odločil.

odgovori: „Seveda! Seveda! Odkod veste to? Ali ste ga mogoče poznavali? — Oh če veste cesar o njem poročati?“ Z naglico je govoril te besede.

„Seveda zamorem to in sicer samo ja z in nobeden drugi človek!“

Major Schröder še bolj ostrmi: „Vi in nobeden drugi človek? — Kako? Ali bi bilo mogoče?“

„Fricl! Fricl! Ali sem samemu sebi postal tako nepodoben, da me nikakor ne zamoreš spoznati?“

„Bog v nebesih! In ta si Ti? Vilhelm! Ti v tej obleki? O moj brat! Moj brat!“ — Skočila sta eden k drugemu in se srčno objela, pozabivša na kraj, na katerem se to godi! Pozabila sta, da sta v predsoobi prevzetišenega kneza, pozabila sta v tem trenutku na vse kneze po vesoljnem svetu, objemala se z glasnimi vsklici veselja tako glasno, da ju niso samo vsi nav-

Na izprehod ne gre nikdar sam, ampak vedno v spremstvu enega ali dveh častnikov svojega štaba. Njegovo obnašanje je vedno vojaško, образ pa mu je jasen in poln veselja. Nikdo ga še ni videl čmernih lic in nagrbančenega čela. Oči so mu svitle in žive ter odsevajo njegovo dobrodrušnost. Njegova hoja in vsaka kretnja je živahna in prijetna. V službi je izredno strog in neizprosen mož jeklen.

Še pred vojsko se je nekoč izrazil v prijateljski družbi o neobhodnosti vojne med nam in Rusi baje tako le:

„Ruski mož neprestano narašča in ta velikan nam grozi, da nas bo tudi požrl. Ako z vojsko odlagamo, dali mu bodoemo s tem samo časa, da se ukrepi v gospodarskem in kulturnem oziru; to pa moramo na vsak način preprečiti.“

Vedel je že takrat, kaj da ima priti. Že v vojaški šoli kazal je posebno spretnost in talent za takto. Pri vsaki vojni igri je bil vselej zmagoval in je svoje tovariše vedno prekašal, ki so večkrat prosili, da bi jim pomagal rešiti kako bolj komplikirano bojno igro. Večkrat se je baje celo pritepilo, da je ob taki priliki premagal svojega lastnega profesorja.

C. k. krajni komisar za agrarne operacije.
Št. 36/3—15.

Jako nujno.

Maribor, dne 16. marca 1915.
Uporaba vojnih vjetnikov.

Vsem občinskim predstojništvom, okrajinom odborom, alpskim odborom, kmetijskim podružnicam.

A) Oddaja vojnih vjetnikov.

C. kr. ministerstva so ukenila, da se naj vojni vjetniki kolikor mogoče uporabijo za poljedelska obdelovalna ali melijoracijska dela kakor tudi za zgradbo cest. Vojaška uprava je skrajno ugledljivo privolila v oddajo vojnih vjetnikov za poljedelska in druga manjša dela — celo v delovnih skupinah po 30 možev.

B) Pogoji.

1. Glede del, ki se naj bi izvršila, se za posebno važne smatrajo zgradbe alpskih cest in večje melijoracije. Pa tudi za manjša dela se, kakor omenjeno, morejo zahtevati vojni vjetniki.

Načrti, kajih finančno pokritje je zasigurano po budžetu (proračun), se pred vsem zamorejo začeti. Slučaji, posebno pripravljeni za uporabo vojnih vjetnikov, se naj, ako finančno vprašanje si ne rešeno, takoj s primernim vtemeljevanjem predložijo pristojnim oblastom; tozadovno se naj obvesti c. kr. krajni komisar v Mariboru.

2. Predpogoji za uporabo vojnih vjetnikov so nesumnja pitna voda, primerna odstranitev odpadkov (straničja), periodična zdravstvena nadzoritev ter zdravitev po občinskem, okrajskem ali distriktnem zdravniku — o čem se je pri ministerstvu za notranje zadeve izdelalo vodilo

zoči začudeno gledali, temveč da je stopil tudi knez iz svoje sprejemne dvorane pogledat kaj se tukaj godi. Njegovo začudenje je presegalo vse meje, ko je zagledal s v o j e g a l j u b l j e n c a, majorja Schröderja v tesnem objemu usmiljenega brata, s katerem sta se neprenehoma srčno kuševala. Pristopil je trdno pred nju ter že v drugič vprašal, kaj da zamore biti vzrok njuni črezmerni veselosti; bila sta slična in gluba za vso okolico.

Nato pa njuno pripovedovanje in knežev presenetjenje, to se da lažje misliti kakor popisati!

Romantika te dolge ločitve, srečna premembra v njuni osodi, posebno pa čudežno svidenie — to je bila za več dni vsebina občne govorice v velikem cesarskem mestu, v katerem se je prebivalstvo k večjemu kakih štiriindvajset ur o kakem imenitnem dogodku razgovarjalo. Zvezela je o tej zadevi celo dobrosrčna in ljubomila vladarica Marija Teresija, ki je dala oba

— ter pri večjem številu delavcev naprava madrone hiše z osamljivimi prostori (glej točko d).

Oddaja vojnih vjetnikov iz okuženih taborišč je izključena. Sploh se bodo vojni vjetniki pred njih oddajo podvrgli daljši zdravstveni nadzoritvi.

C) Nadzoritev.

Nadzoritev manjših delovnih skupin (30 možev) pripustila se bode političnim oblastom, oziroma komisjam za žetev in občinom. Pri večjih delovnih skupinah (200 mož) prevzame vojaška uprava tudi nadzoritev.

D) Stroški.

Od strani delodajalcev ne dobijo vojni vjetniki nobenega plačila. Vojaška uprava da vojne vjetnike brez plačila na razpolago ter nosi tudi v vseh slučajih stroške za hrano.

Delodajalci prevzamejo v vseh slučajih le stroške za nastanitev, kuhinjsko posodo, priskrbovanje orodja, zdravstveno nadzorovanje ter prevozne stroške železnice po vojaškem tarifu. Pri večjih delih v skupinah po 200 mož ter pri daljši uporabi prevzame vojaška uprava tudi postavljanje potrebnih barak (kolib) na svojo stroške in priskrbi tudi kuhinjsko posodo.

Označeni pogoji morajo se proglašati kot tako ugodni. Vsled tega je želeti, da se obsežno in izdatno uporabi delovne sile, ki se s tem dajo na razpolago.

Ako se v enotnem področju rabijo vojni vjetniki, naj se to naznani c. kr. krajnemu komisarju v Mariboru, in sicer kakor hitro mogoče, ker se bo v najblžjih dnevih v Gradcu vršila ustrena razprava o tem predmetu.

C. kr. komisar za agrarne operacije:
Sima-Gall m. p.

Razumni rojaki, pobrigajte se!

Zgorajni oklic ces. kr. komisarijata za agrarne operacije v Mariboru naj vsakdo natanko in vestno prečita, ki potrebuje delavnih mož za svoja kmečka dela bodisi na polju, na travniku ali v vinogradu; dobe se — kakor je z oklica razvidno — tudi za druga opravila, toda ista pridejo pri Vas kmetovalci, ki tvorivite večino naših čitateljev, le malo ali celo nič v poštěv.

Ne odlagajte čisto nič, temveč požurite se nemudoma, da dobite pomoč pri svojem delu, ki vas ne stane skoraj čisto nič. Posebno vam rojakom Slovencem polagam na srce, ne zamudite prilike, ki se Vam nudi sedaj, ponudi, zastonj in franko! Naj nikdo izmed Vas potem ne godrja: Ja, mi ubogi Slovenci smo pač vedno zadnji pri skledi! Če je kdo poklican k obedu, naj pride hitro, brez obotavljenja, drugače bo zamudil in našel — prazno skledo. Ali mislite, da so pregovore kakor n. p.: „Komur ni svetovati, temu se tudi ne more pomagati“, — „kdo mašo zamudi, še žegna ne dobi“ — in enake norci skovali? Kdor bi to trdil, zasluzil bi sam to ime.

Glejte, dragi moji, kako je to zadevo n. pr. gospod načelnik okrajnega odbora ptujskega urno spoznal za dobrodošlo izvrstno pomoč v sili, v sedanji sili splošnega pomanjkanja delavskih mož. Kdor hitro, nemudoma po prejemu

brata Schröder k sebi povabit, ker je želela njima ustmeno čestitati ter še tudi drugače svojo naklonjenost izkazat.

Brat Bertrand se je sicer vrnil v Feldsberg, a tudi za njega je knez Liechtenstein prav po očetovski skrbel ter ga na dvojni način odlikoval. Brata sta se od sedaj naprej pogostoma videla in vezala je nju neizpremenljiva bratovska ljubezen. Vsak je bil srečen — po svojo.

Starejši brat Friderik je pozneje bil povisan v baronski stan, bil imenik polka in je umrl kot podmaršal (feldmaršallajnt) v Olomuč na Moravskem, kakor smo že začetkom povedali.

Bertrand prejel je na Dunaju naslov doktorja zdravilstva. Ko si je pridobil s svojo spletrostjo, s svojimi zdravniškimi uspehi in s svojo osebno ljubeznostjo splošno spoštovanje, umrl je v visoki starosti v Eisenstadt-u na Ogrskem. Kratko pred svojo smrto razdelil je vso svoje imetje med svoje redovne sobrate. — t —

oklica ces. kr. lokalnega komisarijata za agrarne operacije v Mariboru sporočil je temu uradu nazaj, da zahteva za nižje navedena dela toliko in toliko mož, vrhutega je pa še svetoval drugim, da se naj nemudoma poslužijo te nepriskakovane a dobrodoše ponudbe; in med temi drugimi sta tudi dva slovenska gospoda poslanca.

Do nadalje se bode v porabo vzelo vojnih vjetnikov in sicer:

- 60 mož za kmetovalška dela na posestvu Štajerske hranilnice v Podlehniku;
- 60 mož v vzornem vinogradu g. F. Osterberger-ja;
- 30 mož pri upravi domen g. grofa Herberstein-a v Ptiju;
- 30 mož na graščini Dornava;
- 60 mož za dela na mestnih marofih; za popravila starih in gradenje novih cest je g. okrajni načelnik zahteval za preložitev gorske ceste na Ptujski gori v potezi okrajne ceste Ptuj Stoporce-Rogatec
- 100 mož, kojo zahtevo je priporočal tudi g. poslanec Ozmeč u ter občinskim zastopništvom na Ptujski gori in v Majšpergu.
- Za preložitev gorske ceste v Hlaponcih v potezi okrajne ceste Ptuj-Juršinci-Gornja Radgona zahteva se
- 100 mož in občine Hlapovce, Polenšak in Juršinci so doble naročilo, da naj prošnjo podpirajo;
- 500-1000 mož se je zahtevalo za regulacijo Pesnice v sodn. okraji Ptuj, Št Lenart in Maribor.

Prosilo se je g. poslanca Brenčiča in g. grajsčaka Quido pl. Pongratz, da vpljivata na to, da bi se ta nujna dela s pomočjo vjetnikov pospešila.

Tudi občine Formin, Sv. Marjeta, Možganci, Mezgovci, Pacinje, Velovlek, Ivauci, Destinci, Ločice-Ternovec, Mostje in Slome so povabljeni da vložijo tozadevne prošnje.

Za regulacijo Drave so prošene, da bi prošnjo podpirale, občine Cvetkovci, Pobrežje, Lendova, Duplek, Sv. Nikolaj, Loka, Rašje, Št. Janž, Slovenska ves, Hodoše, Breg, Pobrež, Dravci, Dolena, Gorenjski vrh, Zavrč, Formin, Gajovci, Mala ves, Meretinci, Stonjce, Bukovci, Sv. Marko, Zabovci, Puhla, Brstje, Karčovina, Vurberg in Sv. Martin, ter se je zahtevalo

500-1000 mož.

Za gradbo strategično neizmerno važne železnice Dunaj-Spalato zahtevalo se je za delno progno

Ptuj-Rogatec Brežce

5-10.000 vjetnikov ter se je predložila prošnja ces. kr. ministerstvu za železnice kakor tudi g. senatnemu prezidentu dr. Mirosl. Ploj-u, da blagovolita tozadevno prošnjo podpirati. Enaki pismi poslali je g. okrajni načelnik tudi okrajnjima odboroma v Rogatcu in Brežcah.

Za regulacijo Dravinje se je

500 mož zahtevalo in se je zaprosilo g. poslanca Ozmeča kakor tudi občine Vareja, Pristova, Jurovec, Lancja ves, Ptujška gora, Majšperg, Št. Bolfank in Pobrež, da bi naj prošnjo podpirale. V svrhu regulacije Poljskavškega potoka zahtevalo se je

300 mož in se je spet prosil g. poslanec Ozmeč ter občine Majšperg, Ptujška gora, Pristova, Vorovec, Lancja ves, Sela, Št. Lovrenc, Čirkovce in Škola, da se naj udeleže

Za osušenje močvirij od Slov. Bistrice naprej proti Jablanom, Čirkovcam, Št. Lovrenc, Podlož, Medvedcam in Sesteržam se je zahtevalo

1000 mož ter se imenovane občine kakor tudi okrajni odbor v Slov. Bistrici naprosilo, da naj prošnjo podpirajo.

Za gradnjo ceste Ptuj-S. Martin tikoma Drave zahtevalo se je 500 mož.

Za preložitev gorske ceste v Grabšincih v potezi gornjeradgonske okrajne ceste zahtevalo se je

200 mož in se okrajni odbor Gornja Radgona naprosil, da prošnjo podpira.

Za gradnjo ceste Podvinci-Zgornji Velovlek se je zahtevalo

200 mož ter sta občini Ivanjci in Destinci povabljeni, da prošnjo podpirate.

Za gradnjo ceste Ptuj-Sela zahtevalo se je

200 mož in povabile občine Breg, Jurovec in Ternovec-Sela, da prošnjo podpirajo.

Za zgradbo ceste Jurovec-Pristova-Štgarce se je zahtevalo istotako

200 mož ter občinam Jurovec, Majšperg, Gornja Pristova in Ptujška gora naročilo prošnjo podpirati.

Za gradnjo ceste Gorenjski vrh-Turški vrh zahtevalo se je

200 mož ter se povabile občine Gorenjski vrh, Turški vrh in Zavrč, da prošnjo podpirajo. Obenem se je poslalo enako pismo gosp. grajsčaku in okrajnemu odborniku baronu Maks Küberck.

Konečno se je še za regulacijo potočnih strug in popravo cest v Halozkih goricah zaprosilo

500 mož ter se naročilo občinam Leskovec, Vareja, Sedlašek, Podlehnik, Grušovec in Pobrež, da naj prošnjo podpirajo.

Skupno število zahtevanih vjetnikov znaša toraj okoli 25 000 mož

Glejte, dragi čitatelji, za toliko delavnih moči se je potegnil — deloma na to vpljival — eden sam edini mož, g. okr. načelnik ptujški. Seveda ni „pri moj duši“, da bo vso zaprošeno število tudi dobil, toda prošnku se navadno ne odkloni popolnič, da se mu saj toliko, kolikor je lahko mogoče. Kdor pa ne prosi, gleda potem skoz prste, godrnja in si ne ve drugače mržijo olajšati, kakor da zavida tistega, ki je prosil in — dobil. Vsak denar ima obojestranski kov (beiderseitige Prägung) in enako ima tudi ta priteg vjetnikov dve svetli strani. Država, v kateri so doma, sedaj ne more za-nje skrbeti. Vzdrževati jih mora naša država, jim dajati stanovanje, obleko in hrano. Pri tolikih tisočih pa to lepega denarja stane; od kogar da država ta denar vzeme, ker ga imeti mora, mislim, da je vsakemu dakovplačilcu znano.

Ako si toraj izprosite te vjetnike za delo na Vaših posestvih, si boste olajšali težo davčnih bremen, ker državi ne bo treba graditi velikanskih vjetniških barak, v drugi pa Vam bojo zastonj opravili delo, katerega bi sami ali z nedostatnimi pomožnimi delavci nikakor ne zmogli.

Priporočal je tudi g. načelnik okr. zastopa, da se naj barake v manjših obsegih in posamezno v tistih okolicah stavijo, kjer se potrebuje razmeroma več vjetnikov, da bi ti-le imeli potem takem bližje na delo. Postaviti se bi jih n. pr. zamoglo nekaj ob delih neregulirane Pesnice, da bi imeli vjetniki tamkaj delo naprej, ako bi se za kmečka dela začasno ali trajno več ne potrebovali. Velika skupina barak — kakor je to nameravano v Šternthalu — je nepraktičen načrt za državo kakor za kmetovalce.

Da se teh ponudenih delavcev v nobenem oziru ni treba batiti, to Vam pojasnjuje in zagotavlja dovolj dotedni uradni oklic.

— glad. Vsem, ki trpe na zagačenju, se priporočajo Feller-jeve čistilne in prebavljanie pospešujejoča rabarbarjeve kroglice s znamko „Elsa-Pillen“, in bi naj bile v vsaki hiši, da se zmorejo pri bolezni v želodcu, črevah, sploh v prebavilih takoj rabiti. One uredijo stol, pomirijo krč, zboljšajo kri in zaprečijo tudi preveč dobelost (nakopičenje preobilne maščobe).

Te preizkušene, lahko in zanesljivo čistilne kroglice priporočajo mnogi zdravniki, ker njih uporaba nima nikakorših škodljivih postranskih posledic. Zaradi njihovega zmernega učinkovanja

Bedasto bi toraj bilo, te tuje ljudi kar tako brez vsega dela vzdržavati, jih rediti, medtem ko nam samim itak živeža že na pičlo hodi. Toda bog varojo, da bi me napačno razumeli in si mislili, da imate kak vzrok te ljudi sovražiti in žnjimi surovo postopati! Reveži so kakor so reveži naši ljudje, ki so sedaj vjetniki daleč tam v tuji deželi med tujimi ljudmi. Tudi ti si romaki, ki imajo sedaj priti na delo v naše kraje imajo v svoji domovini drago svojce, stariše, brate, sestre, prijatelje, neveste, ki so si v skrbeh za njimi in točijo v svoji negotovosti bridke solzé črez vse to gorje. — Upam, da ste me razumeli. Z Bogom!

— t —

Postna pridiga „Štajerčeva“.

(4. stran 77 vrst.)

Bilo je v tistem času hudo pomanjkanje in stiska, ko se je pisalo: dne 23. marca 1915. In tisti čas stojim v nekem lokalnu pred 1/4 l spicrja pri mizi, na kateri je ležalnek nemški časopis, ko pride od druge mize mož v delavniški obleki, pogleda list — „že dva dni star“ — ter reče: „Ah, zdaj ko smo izgubili Przemysl, zdaj pa ne čitam nobenega časopisa več ne nemškega in tudi ne slovenskega“. Morebiti me je poznal kot časnikarja ali morebiti tudi ne — vse eno —, izrek postaranega moža me je zanimal. Kot človek, ki pustim vsakomur svoje veljati, ako isto ne zadeva moje malenkosti, sem mu v mislih dal prav, ustmeno pa itak nisva besedice menjala.

Ko pozneje besede tega moža nekoliko premislim, storil sem „trden sklep“, da čitateljem „Štajerča“ napravim nekako pridigo ali vsaj „nauk“, kojemu želim, da bi našel pot v čitateljeve možgane, ker si ne upam reči „k srcu“, h kojemu itak marsikdo govori, — včasih morebiti zelo prveč, ker pogostoma razun arca tudi pamet znori.

Reč je ta — po mojem mnenju. Kdor da danes časnik piše v državi, ki je v vojsko zapletena, ima velike in mnogotere sitnobe. Ne mislim tukaj na g. državnega pravdnika, temuč samo na ljudstvo, ki časnike čita. Poročila o vojnih dogodkih bralcem skoraj nikdar ne ugaja, kajti besedo „ugajati“ si tolmačim tako, da se še tudi po daljšem času — in tudi po desetletjih — z veseljem spominjam prijetnega dogodka, katerega sem doživel sam ali pa prejel o njem obvestilo, koje mi je „ugajalo“.

Pošlujte me toraj! Če Vam časnik vsled zanesljivih uradnih poročil danes pove o kakem izvanrednem uspehu naših vrhov krdel, ste večinoma res razveseljeni ali mogoče celo navdušeni, drugi, tretji in morebiti kak deseti dan ravno tako; a sedaj pride „na enkrat“ v časniku poročilo, da je sovražnik tu ali tam imel kak pomembnejši uspeh, — „na enkrat“ ste tudi Vi na tleh kakor da bi Vam osebno že bil Rus stopil na tilnik ali pa — Vam urednik vll v grlo celo liter cijankalija.

Imel sem nekdaj med svojimi soobčani ljubega prijatelja, premožnega posestnika, ki je kaj rad rekel: „Če budič mlade ima, tedaj ima vsakokrat najmanje dva“, ali po „krščanski“ rečeno: Nesreča pride redko sama! Tako se godi skoraj vedno tudi naši ljubi Avstriji. Kolikokrat smo bili v zadnjem polstoljetju napadeni, tolikrat smo se moralni bojevati in manje na dve strani. V tej vojski je že četrtočrat.

In Vi mislite, da je to labka reč? Ne gre pa ne gre brez neizogibnih nezgod. Še romar, ko gre na božjo pot, se včasih izpotakne in morebiti malenkostno poškoduje,

Goltavost.

Jako razširjena napaka je navada nekaterih ljudi, da premnogo jejo in s tem preobložijo želodec in čreva. Goltavost ima svoj vzrok v različnih okolščinah in se ne da zlahka odpraviti, ker dotičnik takoj začuti glad, ako ne je venomer. Sčasoma pa povzroči goltavost vsled preobložitve želodca pokvarjenje prebavil in samogoltnež je primoran trpeti bolečine v želodcu, krče, grenčico in zagatitev v prebavilih ali pa

jih tudi ženske in otroci radi jemljejo. 6 škatljic za samo 4 krone in 40 vin. pošlje poštne prosto lekarnar E. V. Feller v Stubicu, Elsa trg št. 241 (Hrvatsko) in se lahko obenem tudi naroči Feller-jev bolečine odstranjajoči fluid iz rastlinskih izvlečkov s znamko „Elsa fluid“, ki se od mnogih zdravnikov rabi in priporoča proti skrnini, protinu in drugim boleznim; 12 steklenic za 6 krov se lahko obenem naroči poštne prosto, in bi moralno biti to domače zdravilo vedno pri roki, ker je preizkušeno v mnogoterih boleznih. — — — hajr.